

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 16.9.2011
COM(2011) 560 окончателен

2011/0242 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕО) №562/2006 с цел да се предвидят общи правила за
временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници
при извънредни обстоятелства**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Управление на Шенгенското пространство — укрепване на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

По отношение на контекста и обосновката на измененията, съдържащи се в настоящото предложение, и на подробното обяснение как се очаква те да действат на практика, се прави позоваване на Съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Икономическия и социалния комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Управление на Шенгенското пространство — укрепване на пространството без граничен контрол на вътрешните граници“, което се приема заедно с настоящото предложение.

1.2. Законодателни промени

С цел да се осигури необходимата правна рамка в отговор на искането на Европейския съвет от 23—24 юни за предоставяне на механизъм за реагиране при действително критични ситуации е необходимо да бъде изменен Кодексът на шенгенските граници, създаден с Регламент (ЕО) № 562/2006, който определя, от една страна, правилата за граничен контрол на външните граници и, от друга страна, предвижда премахването на граничен контрол на вътрешните граници и възможността за повторното му въвеждане в ограничени случаи.

Тъй като свободното движение на хора в пространството без вътрешни граници е важно постижение на Съюза, от което се възползват всички хора, живеещи в това пространство, е необходимо да бъде взето решение на равнището на Съюза, ако това свободно движение би могло да бъде засегнато от едностранно и понякога неясно национално решение.

Ето защо, като общо правило повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се основава на решение, предложено и прието от Комисията като акт за изпълнение, след като държавите-членки са изразили позициите си при процедурата по разглеждане, установена с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията¹. В решението се определя кога може по изключение да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници за срок от 30 дни, който може да бъде подновяван до не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен само в случаи, когато повторното въвеждане на граничен контрол по вътрешните граници става в резултат на неблагоприятна констатация съгласно механизма за оценка по Шенген поради трайна липса на адекватна защита от страна на дадена държава-членка на нейния участък от външната граница.

---

¹ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

Въпреки това при непредвидими събития държавите-членки си запазват възможността едностранно да въведат повторно граничен контрол на вътрешните граници, ако се налагат спешни действия. Такова решение влиза в сила незабавно и се съобщава на Комисията, на Европейския парламент и на останалите държави-членки. Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при подобни обстоятелства е ограничено обаче до 5 дни. В такъв случай Комисията може да проведе консултации с всички държави-членки, за да прецени адекватността на предприетите мерки. Тези консултации не отменят решението, взето от държавата-членка. При необходимост повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници може да бъде удължено, но в този случай това трябва да стане въз основа на решение на Комисията, взето като акт за изпълнение по процедурата за спешност, определена в член 8 от горепосочения Регламент (ЕС) № 182/2011.

Координирана реакция на равнище ЕС ще даде възможност да бъдат взети предвид всички европейски интереси. Такава реакция е необходима за справяне със ситуации, при които дадена държава-членка е изправена пред сериозна краткосрочна и в голяма степен локализирана заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност, както и със ситуации с по-мощни и по-дългосрочни последици. И в двата случая координираната европейска реакция е оправдана, тъй като на всяко решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници — дори за ограничен период от време и в ограничено географско пространство, са присъщи последици за хората и икономиката, които ще бъдат почувствани извън границите на държавата-членка, прибягнала до такива мерки. Необходимостта от такъв съгласуван европейски подход е още по-неотложна, когато даден участък от външната граница е подложен на неочакван и силен натиск или когато дадена държава-членка трайно не е в състояние да упражнява контрол върху своя участък от външната граница и когато обстоятелствата се окажат такива, че представляват сериозна заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност в целия Съюз или на национално равнище. Всяко евентуално решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници води до непосредствени последици за всички пътуващи и за общите интереси на всички държави-членки.

Граничният контрол на вътрешните граници следва да бъде въвеждан отново единствено като крайна мярка при тези обстоятелства и само след като са предприети други мерки за стабилизиране на ситуацията в съответния участък от външната граница на европейско равнище в дух на солидарност и/или на национално равнище с цел да се гарантира по-добро спазване на общите правила.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

В своето Съобщение относно миграцията² Комисията предложи въвеждането на механизъм, който позволява да се вземе решение на европейско равнище за това коя държава-членка да възстанови по изключение контрола по вътрешните граници и за какъв период от време. В съобщението се съдържат идеи относно възможността за предвиждане на механизъм за реагиране при изключителни обстоятелства,

---

² COM (2011) 248 от 4.5.2011 г.

включително евентуално, съгласувано на равнището на ЕС, временно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници като крайна мярка.

Тези идеи бяха приветствани на заседанието на Съвета по правосъдие и вътрешни работи, провело се на 12 май 2011 г., и от Европейския съвет на заседанието му на 23—24 юни 2011 г., когато беше отправен призив да се „въведе механизъм за реагиране при извънредни обстоятелства, излагащи на риск цялостното функциониране на сътрудничеството по Шенген, без обаче да се засяга принципът на свободно движение на хора.“

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Правното основание за предложението е член 77, параграфи 1 и 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Настоящото предложение е за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2005 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), който се основава на еквивалентните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност, а именно съответно на член 62, параграф 1 (вътрешни граници) и параграф 2, буква а) (външни граници).

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложеното изменение няма отражение върху бюджета на ЕС.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Регламент (ЕО) №562/2006 с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграфи 1 и 2 от него,

като взеха предвид предложението от Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Създаването на пространство, в което е гарантирано свободното движение на хора през националните граници, е едно от главните постижения на Европейския съюз. В такова пространство без граничен контрол на вътрешните граници е необходимо да се реагира съвместно на ситуации, които засягат сериозно обществения ред и вътрешната сигурност на Европейския съюз или на една или повече държави-членки, като се даде възможност за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, но без да се застрашава принципът на свободното движение на хора. Следователно е необходимо Съюзът да реагира като едно цяло с оглед на последиците, до които подобни мерки може да доведат за всички хора, притежаващи правото да се придвижват в това пространство без граничен контрол на вътрешните граници.
- (2) Свободното движение в пространството без вътрешни граници е важно постижение на Съюза. Тъй като свободното движение се засяга от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за това следва да бъде взето на равнището на Съюза. Във всички случаи към повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се пристъпва само като крайна мярка със строго ограничен обхват и продължителност въз основа на конкретни обективни критерии и след преценка за необходимостта от него, която следва да се извършва на равнището на Съюза. В случаите, когато сериозна заплаха за обществения ред и вътрешната сигурност изисква спешни действия, съответната държава-членка трябва да има възможност да въведе повторно граничен контрол на своите вътрешни граници за срок от не повече от пет дни, като за всяко негово удължаване трябва да се взема решение на равнището на Съюза.

- (3) Когато се вземат решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, необходимостта и пропорционалността на мярката следва да се оценяват, като мерките се съпоставят със заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, предизвикала искането за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, както и с алтернативните мерки, които може да се предприемат на национално равнище и/или на равнището на Съюза, а така също и с последиците от такава мярка за свободното движение в пространството без вътрешни граници.
- (4) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници може да се наложи по изключение в случай на сериозна заплаха за обществения ред и вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище, поспециално вследствие на терористични инциденти или заплахи, както и на заплахи от страна на организираната престъпност.
- (5) Такива ситуации могат да възникнат, когато голям брой граждани на трети държави пресекат външната граница на една или повече държави-членки. Това може да доведе до неочаквано и значително нарастване на вторичните движения на граждани на трети държави, за които е установено, че пребивават незаконно на територията на друга държава-членка или на други държави-членки. Като се има предвид броят на държавите-членки, засегнати от такова неочаквано и значително нарастване на вторичните движения, и общото въздействие на това нарастване върху миграционното положение в Съюза или в отделна държава-членка, може да се сметне за необходимо временно да бъде въведен граничен контрол на вътрешните граници, когато обстоятелствата са такива, че представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в целия Съюз или на национално равнище. Пресичането на външната граница от голям брой граждани на трети държави може при извънредни обстоятелства да оправдае незабавното повторно въвеждане на някакъв граничен контрол на вътрешната граница, ако такава мярка е необходима с оглед на защитата на обществения ред и националната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище от сериозна и непосредствена заплаха.
- (6) Временното въвеждане на определен граничен контрол на вътрешните граници може да бъде също в резултат на сериозни пропуски, установени от оценките по Шенген в съответствие с член 15 от Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген, когато обстоятелствата са такива, че представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище.
- (7) Преди да се вземе каквото и да било решение за временно въвеждане на някакъв граничен контрол на вътрешните граници, следва да се проучи основно възможността за прибягване до мерки за справяне с възникналото положение, включително помощ от органи на Съюза като Frontex или Европол, както и мерки за техническо или финансово подпомагане на национално равнище и/или на равнището на Съюза. Освен това всяко решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се основава на доказана информация, която може да бъде предоставена от държавата-членка, поискала повторното въвеждане, или да идва от други източници, в това число от посещения за инспекции.

- (8) За да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията³. С изключение на спешните случаи и с оглед на условията в член 2, параграф 2, буква б), iii) от посочения регламент се прилага процедурата по разглеждане.
- (9) Комисията следва в надлежно обосновани случаи, свързани с непосредствена заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище, да приема актове за изпълнение с незабавно приложение, когато съществува належаща нужда от спешни действия.
- (10) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и следователно не е обвързана с него и не го прилага. Като се има предвид, че с настоящия регламент се доразвиват достиженията на правото от Шенген по силата на част трета, раздел V от Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания решава в съответствие с член 4 от посочения протокол в срок от шест месеца след приемането на настоящия регламент дали ще го въведе в националното си право.
- (11) Настоящият регламент доразвива разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁴. Обединеното кралство следователно не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързано от него и не го прилага..
- (12) Настоящият регламент доразвива разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁵. Ирландия следователно не участва в приемането на настоящия регламент, не е обвързана от него и не го прилага.
- (13) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент доразвива разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия, за асоциирането на тези две държави в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁶.

---

³ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁴ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁵ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

⁶ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

- (14) По отношение на Швейцария настоящият регламент доразвива разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария, за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁷.
- (15) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент доразвива разпоредбите от достиженията на правото от Шенген по смисъла на протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария, за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁸.
- (16) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, доразвиващ достиженията на правото от Шенген или е свързан по друг начин с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (17) По отношение на България и Румъния настоящият регламент представлява акт, доразвиващ достиженията на правото от Шенген или е свързан по друг начин с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (18) С настоящия регламент се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати по-специално с Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на движение и пребиваване. Настоящият регламент трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменя, както следва:

- (1) Членове 23—26 се заменят със следното:

„Член 23

Обща рамка за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище, може по изключение да бъде въведен отново граничен контрол на вътрешните граници на всички или на отделни участъци от вътрешните граници на една или повече държави-членки за ограничен срок от време, ненадвишаващ 30 дни, или за предполагаемия срок на

---

⁷ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁸ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр.19.

сериозната заплаха, ако неговата продължителност надхвърля срока от 30 дни. Обхватът и продължителността на временното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на сериозната заплаха.

2. Граничен контрол на вътрешните граници може да бъде въведен повторно само в съответствие с процедурите, предвидени в членове 24—26 от настоящия регламент. Критериите, посочени в член 23а, трябва да се имат предвид при всички случаи, когато се предвижда решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.
3. В случай че сериозната заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище продължава извън срока, предвиден в параграф 1, продължителността на граничния контрол на вътрешните граници може да бъде удължена — като се вземат предвид изброените в член 23а критерии — на същите основания като тези, посочени в параграф 1, и като се вземат предвид всички нови елементи, за срокове от не повече от 30 дни, които могат да бъдат подновявани.
4. Общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници въз основа на първоначалния срок съгласно параграф 1 и удължаванията съгласно параграф 3 не надхвърля шест месеца. В случаите на трайни и сериозни пропуски, свързани с контрола на външната граница или с процедурите за връщане, установени в съответствие с член 15 от Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген, Комисията може да реши да удължи този срок.

Член 23а

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. Когато се взема решение за временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях, Комисията или съответната държава-членка в случаите, посочени в член 25, параграф 1, прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище, и прави оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплаха. Оценката се основава на подробната информация, предоставена от съответната държавата-членка (съответните държавите-членки) и всяка друга свързана с това информация, в това число всяка информация, получена в съответствие с параграф 2. При извършването на тази оценка се вземат предвид по-специално следните съображения:
  - а) вероятните последици от евентуалната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на

национално равнище, включително след терористични инциденти или заплахи, както и заплахи от страна на организираната престъпност;

- б) наличността на мерки за техническо или финансово подпомагане, до които може да се прибегне или вече се е прибягнало на национално и/или европейско равнище, включително помощ от органи на Съюза като Frontex, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището или Европол, и степента, в която тези мерки има вероятност да неутрализират заплахите за обществения ред и вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище;
- в) настоящите и вероятните бъдещи последици от евентуални сериозни пропуски, свързани с граничния контрол на външната граница или с процедурите за връщане, установени при оценките по Шенген в съответствие с Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген;
- г) вероятните последици от такава мярка за свободното движение в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

2. Преди да вземе решение, Комисията може:

- а) да поиска от държавите-членки, Frontex, Европол, Евроюст, Агенцията за основните права или всеки друг орган на Съюза да ѝ предостави допълнителна информация;
- б) да направи посещения за инспекции с помощта на експерти от държавите-членки и от Frontex, Европол или всеки друг компетентен европейски орган с цел да получи или да провери информация, свързана с дадено решение за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.

Член 24

Процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. Когато дадена държава-членка счита, че следва да бъде повторно въведен граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с член 23, параграф 1, тя подава искане за това до Комисията не по-късно от шест седмици преди планираното повторно въвеждане или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, породили необходимостта от повторно въвеждане на граничния контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от шест седмици преди планираното въвеждане, и предоставя следната информация:
  - а) причините за предложеното повторно въвеждане, включително всички важни данни, с които подробно се описват събитията, които

съставляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище;

- б) обхвата на предложеното повторно въвеждане, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде отново въведен граничен контрол;
- в) имената на разрешените гранично-пропускателни пунктове;
- г) датата и продължителността на предлаганото повторно въвеждане;
- д) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави-членки.

Такова искане може да бъде подадено и съвместно от две или повече държави-членки.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се предоставя също на държавите-членки и на Европейския парламент едновременно с подаването на искането.
3. В отговор на искането на държава-членка в съответствие с параграф 1 или по собствена инициатива въз основа на информацията, посочена в букви а)–д) от посочения параграф, Комисията взема решение относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.
4. Комисията взема решение относно удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.
5. Въз основа на надлежно обоснована нужда от спешни действия, свързана със ситуация, при която обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване срока на граничния контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 4, станат известни по-малко от 10 дни преди планираното удължение, Комисията приема незабавно целесъобразни актове за изпълнение съгласно процедурата, посочена в член 33а, параграф 3.

Член 25

Специална процедура при случаи, които изискват незабавни действия

1. В случаите, когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в една държава-членка изискват предприемането на незабавни действия, съответната държава-членка може по изключение и незабавно да въведе отново граничен контрол на вътрешните граници за ограничен срок от не повече от пет дни.
2. Държавата-членка, която въвежда повторно граничен контрол на вътрешните граници, едновременно с това незабавно нотифицира

съответно останалите държави-членки и Комисията и незабавно ѝ предоставя информацията, посочена в член 24, параграф 1, както и причините, които оправдават използването на тази процедура. Комисията може да проведе консултации с останалите държави-членки веднага след получаване на нотификацията.

3. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната национална сигурност продължава извън срока, предвиден в параграф 1, Комисията взема решение относно удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници. С оглед на необходимостта от предприемане на незабавни действия след изтичането на срока, предвиден в параграф 1, поради належаща нужда от спешни действия, Комисията приема незабавно целесъобразни актове за изпълнение съгласно процедурата, посочена в член 33а, параграф 3.

Член 26

Специална процедура в случаи на трайни и сериозни пропуски

1. В случаите, когато Комисията констатира, че има трайни и сериозни пропуски, свързани с контрола на външната граница или с процедурите за връщане, установени в съответствие с член 15 от Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген, и доколкото тези пропуски представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на Съюза или на национално равнище, граничният контрол на вътрешните граници може да бъде въведен отново за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен допълнително за не повече от шест месеца, ако сериозните пропуски не са отстранени. Възможни са най-много три такива удължавания.
2. Комисията взема решение относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.
3. Комисията взема решение относно удължаването на срока на граничния контрол на вътрешните граници. Тези актове за изпълнение се приемат съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.
4. Въз основа на надлежно обоснована нужда от спешни действия, свързана със ситуации, при които обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване срока на граничния контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 3, станат известни по-малко от 10 дни преди планираното удължение, Комисията приема незабавно целесъобразни актове за изпълнение съгласно процедурата, посочена в член 33а, параграф 3.“

(2) Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Уведомяване на законодателите

Комисията и съответната държава-членка (съответните държави-членки) уведомяват Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратък срок за всички причини, които биха могли да задействат прилагането на членове 23—26.“

- (3) Членове 29 и 30 се заменят със следното:

„Член 29

Доклад за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

Не по-късно от четири седмици след премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавата-членка, която е извършила граничен контрол на вътрешните граници, представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, като описва, по-специално, изпълнението на проверките и ефикасността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници.

Член 30

Информирание на обществеността

Комисията информира обществеността относно дадено решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и посочва по-специално датата на началото и края на тази мярка, освен ако не съществуват преимуществени причини за сигурност това да не се направи.“

- (4) Добавя се нов член 33а:

„Член 33а

Процедура по комитология

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател